



ANGELUS

22. neděle v mezidobí

28. srpen 2016

číslo 36.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Smiluj se nade mnou, Pane, neboť stále k tobě volám. Tys totiž, Pane, dobrý a shovívavý, nejvyšší milosrdný ke všem, kdo k tobě volají.

1. čtení: Sir 3,19-21.30-31

2. čtení: Žid 12,18-19.22-24a

Ev.: Lk 14,1.7-14

Žl 68 Bože, ve své dobrotě ses postaral o chudáka.

Máme sílu i v situacích, které jsou očividně bezvýchodné



Evangelium má v sobě tak krásnou naději, že v něm můžeme najít radost pro svou duši. Tato naděje je jako otvor, kterým proudí do hlubin naší duše světlo a působí, že máme sílu i v situacích, které jsou očividně bezvýchodné.

Jsou situace, kdy radost ustoupí, naděje se však může obnovit, jestliže se zcela pokorně svěříme Bohu. Existuje vnitřní síla, která v nás přebývá, tajemná přítomnost Ducha svatého.

V našich srdcích zaznívá:

„Odevzdej se ve vši prostotě Bohu, stačí k tomu i to málo tvé víry.“

Kdo to je, ten Duch svatý? V evangeliu svatého Jana o něm Ježíš říká: „Nenechám vás sirotky. Budu prosit Otce a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy.“

Myslíme si, že jsme sami? Je tu Duch svatý. Jeho přítomnost není viditelná, ale nikdy nás neopouští. Je to dech Boží, který se nám stále dává – tak jako nevidíme vítr, ale můžeme vnímat jeho vanutí. Osvobozuje nás od sklíčenosti, navrácí chuť žít těm, kdo ji ztrácejí.

www.pastorace.cz

Ježíšovo srdce světa 2.

Malá duše Consolata Betrone

A navíc, k malým duším se mohou počítat nejen duše nevinné, ale také ty, které chtějí láskou napravovat a získat zpět ztracený čas; sestra Consolata nám to dává na vědomí a sama se řadí mezi ně. „Jak dobrý je Ježíš a jakou má mateřskou něžnost. On nese ve své božské náruči ty, kteří touží zůstat maličkými pod jeho dohledem! Jak se k nim sklání, aby jim odplatil všechny jejich touhy, aby splnil všechnu jejich vůli, i když tyto duše, bohaté pouze na touhy, měly to největší neštěstí, že urazily Pána, jako Consolata!...

Ó, jen Ježíš umí zapomínat na všechno, a dokonce mu působí radost dát přemíru milostí tam, kde byla přemíra hříchu.“ Tak tomu bylo u sestry Consolaty a tak tomu bude u všech duší, nevinných i hříšných, které ji chtějí následovat po stejné cestě lásky.

Na potvrzení tohoto jejího přechodu do svatého duchovního dětství zopakují ještě příhodu z vnitřního kapucinského života, ve které se projevuje duch svatého Františka a ze které je cítit vůni jeho *Květů*. „Jednou odpoledne jsem zůstala chvíli v zahradě a sedla jsem si na lavičku. Kuřata, která si myslela, že jsem jim přišla nasypat zrní, mě obklopila a brzy mi naskákala na klín. Myslela jsem na Františka a nechtěla jsem je plašit a pak jsem pocítila potřebu nabídnout jim své srdce, aby i ona mohla milovat tak, jak po tom toužím já... Jedno z nich mi zůstalo na klíně a já jsem se pokoušela ho pohladit, ale ono se polekalo a srdíčko mu začalo rychle tlouct. Chtěla jsem je uklidnit, a proto jsem je přitiskla k sobě na srdce, dokud se neztišilo. Zalíbilo se mu to, zůstalo klidné, ale já jsem je nechala, aby mohlo jít za ostatními, a vrátila jsem se do chóru k Ježíši. Nemyslela jsem již na tento bezvýznamný příběh, ale Ježíš mi ho vysvětlil: Jestliže Consolata měla soucit s ubohým kuřátkem jen proto, že se polekalo, a cítila potřebu přitisknout ho k srdci, dokud se neuklidní, tím spíše Ježíšovo Srdce, které je lidské srdce, cítilo soucit s mou ubohou duší a cítilo potřebu přitisknout mě k sobě! A protože ráno jsem se dopustila přestupku proti lásce a necítila jsem se hodná, jiná myšlenka posílila mou mysl: Jakou zásluhu mělo to kuřátko, které jsem hladila a přitiskla k srdci, abych se s ním mazlila? Žádnou. Prostě soucit mě přiměl k tomu, abych to udělala. Nuže, stejný soucit pudil Ježíše k mé ubohé duši... Vidíte, kapucinky, Ježíš je nám opravdu k dispozici a žije ve svém svatostánku s nepopsatelnou důvěrou plností. Ježíše to musí těšit, protože když se k Němu přiblížíme s našimi modlitbami a zvláštními pobožnostmi, On nás objímá a dává nám pocítit svou přítomnost zvláštním intimním a vroucím způsobem...

Nevím, mně připadala modlitba v blízkosti svatostánku trochu farizejská, protože mám napodobovat spíše celníka z evangelia; ale líbezný obraz Ježíše, který se mazlí s dětmi, mi odňal všechnu bázeň. Protože jsem pochopila, že nejen duše se potřebuje modlit blízko Ježíše, ale také Ježíš, jeho Božské Srdce se těší z toho, když mě má vedle sebe, bez zdvořilostí, jako děti na obraze, *kteří* zavedly, kdo z nich bude blíže Ježíši.“

3. Božské preference

Ježíš sám nejednou zasahoval, aby ji utvrdil v těchto pocitech a záměrech duchovního dětství. Již v intelektuálních viděních pokaždé, když ji Ježíš tiskl ke svému božskému Srdci, viděla sebe samu, nebo lépe řečeno svou duši, v postavě malého dítěte. Pak následovaly božské lekce, kterým teď dáme slovo.

„V prvních letech, když jsem byla u kapucínek, myslela jsem, že láska k Ježíši spočívá v tom, že budu mnoho pracovat. Ale již když začaly exercicie před prvními sliby, mi řekl: **Znepokojuješ se pro mnoho věcí, ale jen jedno je zapotřebí: milovat Mně!** O Letnicích 1931 v chóru během meditace chtěl Ježíš ode mne přísahu. Opakuji ji: Ó Ježíši, přísahala jsem Ti a pevně v to věřím, že cesta, po které mám jít, je pro mne cesta lásky. V ní se úplně vzdávám sebe, zcela se Ti odevzdávám, anuluji všechna minulá předsevzetí a ode dneška do posledního dechu v důvěře v Tebe slibuji, že budu žít láskou, v neustávajícím úkonu lásky, všechno budu vykonávat s láskou, nebudu hledat nic než lásku!“ „Cesta, po které mám jít, byla vyznačena a já jsem ji viděla plnou světla. Chápala jsem, že Ježíš sám chtěl působit v mé duši, a jednou, když se mi zachtělo uplatnit jednu metodu během svatých exercicií a Consolata chtěla naslouchat tvoru, Stvořitel mi všechno odňal a zahrnul mě naléhavou prací, takže pro svou duši, pro četbu a rozjímání jsem musela volit noc, hodinu

po matutinu. A tu jsem pochopila, že potřebuji více milovat než přemýšlet.“ „A pokaždé, když jsem podlehla pokušení dělat mimořádné pokání *více, než je v řeholi*, světlo zmizelo a já jsem se ocitla v temnotách a v úzkostech. V těchto dobách jsem totiž měla horoucí touhu po pokání; byla mi dána úplná volnost, abych ji k tomu využila. Naštěstí jsem měla v sobě Ježíše, který uměl zasáhnout, jinak bych si zničila zdraví. To, čemu jsem dávala přednost, byla disciplína krve, kterou jsem praktikovala na půdě s ostatními řetězky. To byla poslušnost a touha smýt vlastní kreví minulé hříchy; a Ježíš mi chtěl oplatit tuto touhu. Nechával mě při tom a pomáhal mi, abych se nezničila. Ale brzy přišel, aby mi to vymluvil, nejdříve fakty a pak poslušností, že toto není jeho vůle a že mohu duše spasit prostším životem a že na této cestě se stanu svatou.“

„Jednu duši bylo třeba přivést k Bohu: duše, která ve věku šedesáti let ani jednou nepřijala posilu rozhrěšením ani radost svatým přijímáním. Prosila jsem Ježíše, aby mi řekl, co mám udělat, by mi dal tuto duši. A On: ***Budeš spát týden na prkně, každý den budeš provádět disciplínu a celý týden budeš nosit dva řetězky a Já ti dám tu duši.*** Matka představená souhlasila: Jestliže Ježíš obrátí tuto duši, Consolata bude moci nadále jít cestou tohoto mimořádného pokání, jinak ne; v obrácení této duše poznávala matka představená Boží vůli vůči mně. Nastal onen očekávaný den, ale ona duše prohlásila, že se nebojí ani pekla, všechno, jen ne obrácení! Toho rána jsem odnesla matce představené všechno náčiní k pokání, které jsem měla, abych po něm již nesáhla. Prolila jsem také nějakou slzu, protože Ježíš mě ... zahanbil. Ježíš naopak připustil toto pokorenění, aby mě definitivně upevnil na cestě lásky.“ Když se blížily Vánoce (1934), „znovu jsem pocítila velkou touhu připravovat se nějakým mimořádným pokáním, alespoň jedním řetězkem. A Ježíš: ***Řetěz, jak Mi vyjít vstříc, je neztratit ani jeden úkon lásky.*** Jindy jsem si chtěla uložit nově umrtvování v jídle, abych obdržela milosti a požehnání pro duchovní cvičení, která kázal jeden zbožný kněz, a výsledek byl: dvacet dní zákaz postu podle řehole! To by mě nepotkalo, kdyby mi Ježíš nechtěl dát na srozuměnou, že po Consolatě nechce ani řetězky, ani disciplíny, ani pokání nad rámec řehole; nic z toho, nýbrž jen *povinnost, řeholi a lásku*. Ano, ustavičný úkon lásky. Jen to a nic jiného než to, protože láska je všechno a v praktikování této lásky se praktikují všechny ctnosti.“

„V květnu 1935 začal u nás působit nový zpovědník a v jedné z prvních zpovědí mi řekl: »Každý týden odstranit jednu chybu, pak vaše zpovědi budou dobré a nebudete ztrácet čas a uděláte radost Ježíšovu Srdci.« Začala jsem s radostí uplatňovat jeho radu a soustředila jsem všechny síly, abych odstranila chybu týdne. Ale když jsem byla zcela zaměstnaná tím, abych do příštího týdne neřekla ani jedno zbytečné slovo, neměla ani jednu zbytečnou myšlenku, nemyslela jsem vůbec na lásku a svatá Panna mi řekla: Ztrácíš se v tolika maličkostech a nedáváš Ježíši to jediné, co po tobě chce. ***Poslední večer budeš marně toužit po tom, abys mohla ještě žít a vykonat jeden úkon lásky, ale bude příliš pozdě.*** Pochopila jsem a znovu jsem začala praktikovat lásku.

Jednou večer při rozjímání jsem v sobě pocítila, řekla bych, silné hnutí a hlas, který, jako by měl být božský, mi předpovídal bolesti, bolesti a bolesti: »Přišla tvoje hodina. Co jsi zatím udělal pro duše? Nic...« Odevzdala jsem se Boží vůli a pocítila jsem mír. Odehnala jsem ten hlas a myslela jsem na to, co mi řekl Ježíš, a bez váhání jsem odhalila ďáblův klam, který mě chtěl odvést z mé prosté cesty lásky.“ „Nyní jsem zcela šťastná, cítím se na správné cestě, právě té, kterou chce Ježíš. Nezbyvá mi než žít tento život a zemřít láskou... Ano, Ježíši, vím, že to, po čem ode mne toužíš, je láska, nic jiného než láska. Jít po jiné cestě znamená klamat sama sebe a ztrácet čas.“

(Pokračování)

O H L Á Š K Y



V sobotu 3. IX. budou ve farním kostele Povýšení svatého Kříže v Hustopečích sezdáni slečna Jaromíra Hrabáková z Hustopeče a pan Vojtěch Hynčica ze Strážce nad Ludinou.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 28. 8. do 4. 9. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
22. neděle v mezidobí 28. 8.	Černotín	8:00	<i>Volná intence</i>
	Špičky	9:30	Poděkování za 60 let života a za živou rodinu Vyhnánkovu a Heiderovu
	Hustopeče	10:00	Za městys Hustopeče nad Bečvou a živé a † občany
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Tylichovy, sestru Svatavu, živou a † rodinu
Čtvrtek 1. 9. <i>sv. Jiljí</i>	Bělotín	18:00	Na úmysl dárce
Pátek 2. 9. <i>sv. Justus</i>	Hustopeče	18:00	Za živou a † rodinu Smolkovu, Hrabovu, Glogarovu a dvo
			Za † rodiče Šubovy, Hrabovy, vnuka Lud'ka, rodiče Stružkovy, za živou rodinu a dvo
Sobota 3. 9. <i>sv. Řehoř Veliký, památka</i>	Heřmanice	16:30	Na úmysl dárce
	Špičky	18:00	Za živé a † farníky
23. neděle v mezidobí 4. 9. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za Marii Pavlicovou, živou a † rodinu
	Černotín	9:30	Za † Miloslava Hendrycha, vnučku Janičku, živou a † rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Vladimíra Michálka, rodinu Koudelkovu a Perutkovu a dvo
	Dub	15:00	Za živé a † farníky a občany z Dubu

Ohlášky:

- * Spolčo mládeže se sejde v pátek 2. září v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * Předhodový úklid kostela v Hustopečích bude ve středu 31. srpna v 8⁰⁰ hodin. Kdo můžete, přijďte.
- * V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu navštěvovat nemocné a také budou adorace a zpovídání před bohoslužbami.
- * Žehnání aktovek proběhne příští neděli 4. 9. při mši svaté, necht' si je děti přinesou s sebou.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.